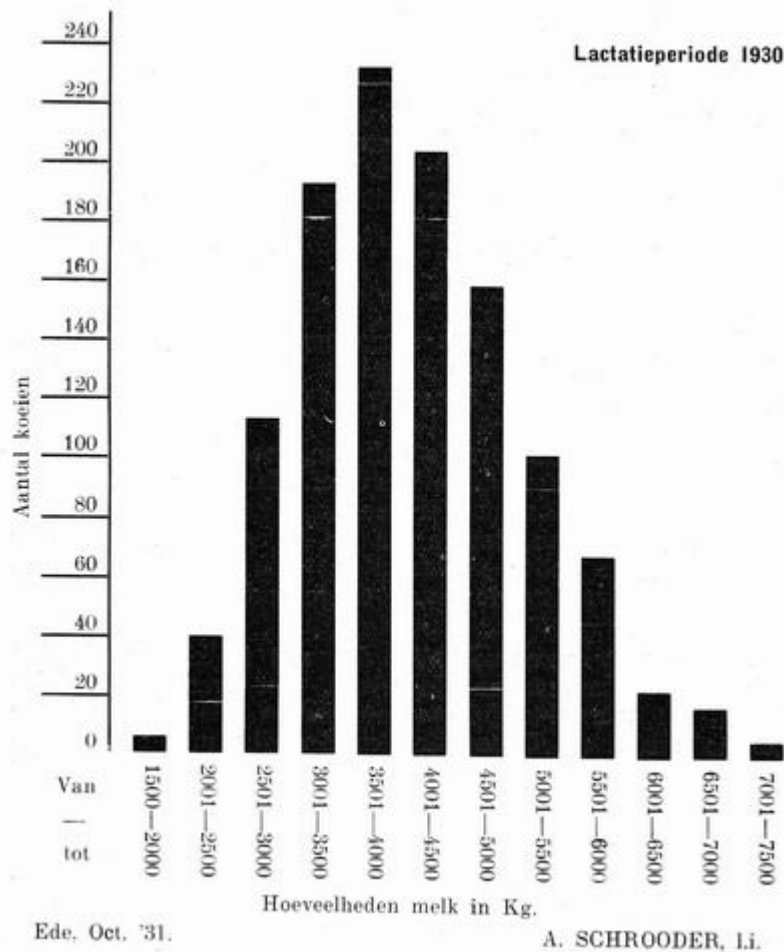

De variabiliteit der melkproductie.

De hoeveelheid melk, die een koe van afkalven tot droogzetten kan geven, is van een groot aantal omstandigheden afhankelijk. Het gevolg hiervan is, dat het kwantum melk, hetwelk door de dieren in een lactatieperiode wordt geproduceerd, reusachtig kan uiteenlopen. Individuele verschillen door ongelijke productie-aanleg, gevoegd bij de tamenlijk uiteenlopende levensomstandigheden, zijn in hoofdzaak verantwoordelijk voor een meer of minder grote melkgift. Het is dan ook geen gemakkelijke opgave om voor een bepaalde streek een cijfer vast te stellen, dat nauwkeurig de gemiddelde melkopbrengst aangeeft, wanneer men niet beschikt over de uitkomsten der melkcontrole. Tracht men voor een zeker rayon een norm op te stellen, dan moet men voor dit doel de beschikking hebben over een groot aantal normale melklijsten, terwijl de bedrijfsomstandigheden in de betrokken streek uit de aard der zaak ten naastenbij gelijk moeten zijn.

Bij een onderzoek naar de variabiliteit der melkproductie van vee afkomstig van het westelijk gedeelte der Veluwe kunnen we de gegevens vermelden afkomstig van 1150 stuks melklijsten over de lactatieperiode 1930. Het resultaat is vastgelegd in het hierbij behorende strookdiagram, waarop horizontaal is afgezet het kwantum melk, telkens met sprongen van 500 kg. naar boven en verticaal het aantal koeien, dat in de betreffende rubriek thuis hoort.

In het hiernevens vermelde diagram komt de algemeen bekende variabiliteit der melkproductie weer sterk tot uitdrukking. Wanneer we de groepen beneden 4000 kg samen tellen, dan omvatten deze totaal 580 dieren; de groepen met meer dan 4000 kg tellen 570 dieren. Hieruit mogen we afleiden, dat de normale opbrengst voor deze streek in genoemde lactatieperiode, althans wat de onder controle staande koeien betreft, op 4.000 kg geschat mag worden. Wanneer we weten, dat de melkopbrengst van de gemiddelde Nederlandse koe op ± 3500 kg wordt getaxeerd, dan volgt hieruit dat de controlekoetjes van de Veluwe nog zoon slecht figuur niet slaan.

Ten slotte willen we nog enige mededelingen doen met betrekking tot de gemiddelde opbrengsten per bedrijf. Deze lopen ook verbazend uiteen. De leeftijd van de dieren, die tezamen het veebeslag van een bepaalde koppel uitmaken en de maand waarin ze gekalfd hebben spelen in deze kwestie een belangrijke rol.

In 1930 werden totaal 111 bedrijven gecontroleerd.
Bedrijven met een hoog gemiddelde waren:

1.	6	koeien	5585	Kg melk
2.	6	„	5067	„ „
3.	9	„	4840	„ „
4.	11	„	5244	„ „
5.	10	„	4811	„ „

Idem met een laag gemiddelde:

1.	7	koeien	3458	kg melk
2.	23	„	3407	„ „
3.	7	„	3407	„ „
4.	5	„	3374	„ „
5.	6	„	2930	„ „

'Wanneer een veehouder in dezen voor den landbouw zorgvollen tijd de melkerij nog lo-nend kan maken, dan geldt zeker als een eerste eisch, dat hij er voor zorgt, dat de melklijsten van zijn veestapel een flinke productie aanwijzen. Het bovenstaande cijfermateriaal toont verschillen aan, die er op wijzen, dat in deze streek - en elders zal het waarschijnlijk niet beter zijn - een rationele bedrijfsvoering nog lang niet overal ingang heeft gevonden'.

A. Schrooder. Li.